

COPY ONLY
DO NOT REMOVE

מספר 75

מחנה רמה בקנדה

תש"ד

א ג ק ל ו ט ה

OKLAHOMA

תמונה א'
(הודעה אל עומדת ומסתכלת לקהל. קורלי נכנס מאחור, שר מליים אתרות למה יפה הוא הנקה! מתגנב מאחוריה ומסתיר אותה בצחוק).
קורלי: שלום דודה אלר (ישר לאזנה)

הודעה: ארי, מה אתה עושה פה?

קורלי: באתי לשייר לך חביבתי. (שר. מכוון את שירתו לחלונה של לורי).
הודעה: אה, קורלי, אילו הייתי בחורה צעירה הייתי ממתנת אתך ואתה היית שר ליל כל היזום.

קורלי: הם וחלילה. אינני רוצה להיות אתר מנני משפחתי.

הודעה: באמת? אינך רוצה אף אחת מננות משפחתי?

קורלי: לא, אינני רוצה. דרך אנב, איפה לורי?

התגובה: למה לך לדעת איפה לור י? היא לא מעונינת בך.

קורלי: לא מעונינת בי? הבהור הכי טוב והכי יפה בטביבה?

(לורי יוצאת. אינה מסתכלת על קורלי, בכרונה, שרה "מה יפה הבקר")

לורי: (רואה את קורלי) אה, חשבתי שיששהו פה. אבל אף אחד איננו,

קורלי: יצאת הנה כי ידעת שאני פה. שמעת את קולי מחודך.

לורי: לא שמעתי כלום.

קורלי: את כן שמעת.

לורי: שמעתי מן קול משונה ולא ידעתי אם זה קול אדם או קול בהמה.

קורלי: אם תדברי כך לא אזמין אותך לרקוד הלילה.

לורי: ואם תזמין אותי לא אלך אתך בין כה וכה. אין לך מרכבה יפה עם שני סוסים טובים.

קורלי: מנין לך שאין לי? אולי יש ליין (שר "הסרי")

הודעה: איזה יופי, אה, לורי, תהיי כמו מלכה.

לורי: לא אלך אתך. אין לך סרי.

קורלי: (קורץ לדודה) נכון, אין לי.

לורי: אה, ידעתי שהכל שקר, לך מפה מיד.

קורלי: מה זה חשוב אם זה אמת או שקר, זה כל כך יפה. (שר בית שני)

לורי: קורלי, אילך יכלה לקנות סרי כזה בטבילי...

קורלי: האמת היא ש...

לורי: ידעתי, שאתה רק חולם חלומות. אני שונאת אותך.
(נכנסת הביתה בכעס)

הדודה: נרמז לי שהיא אוהבת אותך.

קורללי: מה? זאת אהבה? (נכנסים ויל, פוד ואייק)

אייק: הביטו מי פה דודה אלה?

פוד: ויל פרק חוז מקנזס סיטי.

הדודה: ויל הכיני. מה שלומך? איך היה ספ?

ויל: מצוין דודה אלה, אני נצחתי עם החבל.

פוד: הוא קבל פרס ראשון. 50 דולר.

הדודה: ויל, עכשיו אתה יכול להתחתן עם אדואני.

ויל: כן, אבל שלה אטר שאם אתן לו 50 דולר אדואני תהיה שלי.

הדודה: אופלי פולפון נקודת בקרוב נחתונה שלך.

אייק: ויל, נראה לדודה אלה את הוקרדים החדשים שרוקדים עכשיו בקנזס סיטי. (רוקדים).

קורללי: (מסתכלת החוצה) העגלה מוכנה חברים.

אייקו: שלום דודה אלה. להתראות.

ויל: אני צריך למהר לאדואני שלי.

פוד: בוא קורללי.

קורללי: לא, תודה. אני אבוא אחר כך. (המחוררים יוצאים. נכנס ז'רדי).

קורללי: שלום ז'רדי. (ז'רדי לא עונה. נכנס לביתה).

קורללי: מה הוא עושה פה?

הדודה: הרי הוא עובד פה במחסן. הוא קצת - (עושה תנועה עם הראש)
אבל הוא עובד היטב בשבילנו.

קורללי: מה הוא עושה בבית עם לורי?

הדודה: אולי הוא יזמין אותה לקוד הגרין?

קורללי: מה? היא תלך אתו? (ז'רדי ולורי יוצאים).

ז'רדי: (אל הדודה) לא אוכל לנסור את העבודה היום כי אני הולך לקוד
בגוד עם לורי.

קורללי: טוב, אם היא הולכת אתו, אני אקח אותך לקוד, דודה אלה, בסרי
שלי שבאמת יש לי.

הדודה: באמת? יש לך סרי? עם שני סוטים יפים? זה עולה הרבה כסף.

קורללי: כן, דודה אלה, וטף איזה סרי. (שר. יוצא).

לורי: דודה אלה, אם את תלכי עם קורלי אז אני אצטרך ללכת עם ז'רדי

לנדי, כל הדרך. אני מפתת ממנו. הוא איש מוזר. אם חוזר במחסן?
הוא מפתיר אותי. אני לא רצייתי ללכת עם ז'רד. חשבתי שקורלי

יבקש אותי עוד הפעם.

הדודה: אל תדאגי, הכל יהיה טוב.

(נכנס הרועל ואדואני).

הדודה: אתה שם, הרועל, אני רוצה לדבר איתך.

הרועל: מה שלומך הניבת?

הדודה: הניבתי פה? איזה מן מטפירים מכרת לי? הם נוראיים!
הרועל: לא לא הניבתי. הם טובים מאד... (נכנסים לבית)

אדואני: מה חדש לורי?

לורי: הלוא שמעת? ויל פרקר חזר מקנזס טיטי והוא מחפש אותך.

אדואני: ויל פרקר? כבר שכחתי עליו.

לורי: אבל הוא רוצה להתחתן איתך.

אדואני: כן? אבל עכשיו אני אוהבת את אליהקים, הרועל. הוא לוקח
אותי לוקוד הגורן.

לורי: אני חשבתי שאת וויל הם נכחתי? (מראה)

אדואני: נכון, אבל כשהרועל אתי אני חושבת רק עליו ולא על ויל.

לורי: האם לא הגידו לך שזה לא יפה ללכת עם כל בחור שאת רוצה?

אדואני: כן, אני יודעת אבל קשה לי לומר: לאו (שרה)

לורי: זה לא בסדר. מה יהיה עם ויל?

אדואני: כשהוא יהיה אתי אוהב גם אותו - יש לי לב גדול.

(הדודה והרועל יוצאים מן הבית)

הרועל: טוב, טוב, הניבתי, הנה משהו נהדר במקום המספרים.

(נרתן לה משהו מפשי. הדודה ולורי יוצאות).

אדואני: אליהקים, אמרתי שתקח אותי לסוף העולם. מה זאת אמרת?

הרועל: אה, זאת אמרת שאני ואת... את יודעת...?

אדואני: אתה רוצה להתחתן אתי?

הרועל: כן, אני ואת... מה? להתחתן איתך?

אדואני: אבל אמרת...?

הרועל: לא אמרתי כלום. (נכנס ויל)

ויל: יוהו, אדואני, הנה...?

אדואני: פלופ ויל. אתה פה?
ויל: מה שלום הסוכרייה שלי? הגלידה שלי? המרק שלי.

אדואני: יש לך 50 דולר ויל?
ויל: כן, ועשיו את תהיי שלי.

אדואני: זהו אליהקים. אליהקים זהו ויל. אני הבטחתי להתחתן אתו.
הורכלל: להתחתן אתו? רעון מצוין. לאתי בפרט יש 6 נשים (יורצא)
ויל: אדואני, אני אוהב אותך, אוהב אותך. יש לך
נשיקה קטנה בשבילי?

אדואני: ויל, אבל באמת, אבל באמת, אבל...
ויל: אל תאמרי אבל. חכיתי לך והלמתי עליך כל הזמן בקנזוס טיטי.
בשבילך נצחתי עם החבל.

אדואני: אה ויל... אה, ויל...
ויל: אדואני... אדואני... (צואט. נשיקה, יורצאים)
ויל: (כל החברה נכנסים בייר "מה יפה הבקר". קורלי בא עם גרטי.
לובי מקנאה. קורלי שמה.)

הדררה: נואו, נשים את האוכל תחת העץ.
(לורי נשארת עם אחדים. היא שרה: "לעתיך מועדות פני". נכנסים
אדואני והורכלל משני צדדים שונים.)

אדואני: אסור לי, אלי הקיים, האם לך שבור עשיו כי אני הולכת להתחתן
עם ויל? האם לך שבור?

הורכלל: את בטח תחתני אתו?
אדואני: בטח, לך שבור?
הורכלל: לבי שבור.

(נכנס אביה של אדואני.)

אדואני: שלום אבא.
האב: אדואני שמעתי שלויל יש 50 דולר לתת לי.
הורכלל: הייה לו הכסף אבל הוא קנה בעיר מתנות בשביל אדואני. עכשיו
אין לו כסף.

אדואני: אה, מתנות בשבילי?
האב: מה? אין לו את הכסף? את לא תהיי של ויל. תחתני עם... אלי הקיים.
הורכלל: מה? אחי? אינני מבין?

האב: אתו?
הורכלל: אני אינני איש טוב. אני שפש... אני... זאת כהורה מצויינת.
(מוצא רובה) בעוד שבוץ תהיה החתונה וחמתן לי את הכסף.
(יורצא עם אדואני.)

אוראני: (ברוך) ארון וגברת אלי הקימ. איזה יופי.
 (כמה מן החברה שמטר עד עמה מן הצד נוגשים לנחם את הרוכל)

הרוכל: אריה, צמה, דבר גירא קרה?
 החברה: מה הצרחה? מה פה קרה?
 הרוכל: אני אומלל! אני מסכן! אני צריך להתחתן.
 החברה: הוא אומלל! הוא מסכן. הוא צריך להתחתן.
 הרוכל: הייתי מפשי ועליז כצפור. היה לי מפשי. היה לי הדרור.
 פתאם, הרי, נודע לי דבר כזה.

תמונה ב'

(קורלי דופק על דלתו של דוד)
 דוד: פתח בעצמך את הדלת.
 (קורלי נכנס)

דוד: מה אתה רוצה? (מחזח את האקדח)
 קורלי: שום דבר רק באתי לבקר אותך. (הפטקה) אקרה יפה יש לך.
 דוד: כן קולט 45.
 קורלי: מה אתה עושה ברו?
 דוד: הורג.

קורלי: אה, (הולך אנה ואנה - מוריד חבל)
 חמס, נאמת חזק... אפשר לעשות הרבה דברים בחבל כזה...
 אפשר למשל להתלות וללחוט - כך, אחת שתיים.
 דוד: מה אתה שח?

קורלי: אהה, אם אתה תתלה את עצמך כולם יבואו לבכות ולשיר שירים
 עצובים, עצובים.
 דוד: מה? כן, נאמתי
 קורלי: כן, איין אדם יודע מי הם ידידיו עד שהוא מת... הנשי, הנה
 אחת שוכב שוכב פה מת, לבוש בגדים יפים... כולם עומדים
 מסביב... והנשיים בוכות, כל הנשיים שאהבו אותך בחיים.

דוד: איזה נשים אהבו אותי?
 קורלי: הרבה נשים, אבל כל זמן שאהה חי לא יראו את אהבתן. אבל
 אחרי המות... אהה דוד דוד...
 (שידור של קורלי).

ד"ר איננו עוד
האומלל איננו עוד,
כוללנו פה אחד מאמר: קדיש אמן.

מה נורא אינם מותר
הוא נקטף עוד באבן
היה אדם זה היה לבן.

ד"ר איננו עוד
האומלל איננו עוד.
נראה הוא כה שלו וכה שקט.

דמ"ד: כה שקט.

קורללי: מה יטיים הם בדיון, נקיות גם צפרניו, לכבוד מותר היום התקש.
ואז יקום הכומר יקום וינגיד: "רבותי. התאספנו היום לבנות
ולתפסיד את אחינו ד"ר פריי שתלה את עצמו על יד חבל במחלף".

ואז כולם יתפרצו בכפי, ביחוד הנשים.
(ד"ר מנענע את ראשו בתבונה)

ואז ימשיך הכומר: "לא הבינו ללבנו של ד"ר; חשבנו שהוא אדם
רע ושפשי.

(ד"ר מביט) חסור גדרול.

קורללי: אבל אלה שבגמט הכירו אותו ידעו שתחת הכורים המלוכלכים בלבש
תמיד, היה לב גדרול ורחב.

ד"ד: גדרול ורחב:

קורללי: ד"ד מריי אהב את דעהו.

ד"ד: אהב את דעהו.

קורללי: (בהתלהבות) אהב את צפרי היער ואת חית השדה. אהב את העכברים

ואת הזנבונים ואת היתושים, ואת העכברים אהב כמו אתים ומלים
וכולם הסכימו שהוא ועכבר זה אותו דבר.

(שי"ר)

קורללי: ד"ד איננו עוד

האומלל אינו עוד
דמעות רעיו תזלנה כמו של.

ד"ד: כמו של

קורללי: כלליות בניא תן תפרתה עד בלי די כי ד"ר בניא עמוק הוא
שם מוסל.

ד"ד: (מתוך התלהבות) ד"ד איננו עוד

האומלל איננו עוד
שוכב הוא בארון עשוי מעץ
הלבנתו כה צרובים
כי את ד"ד השוב זוכרים
יודעים הם שהקפיץ הקץ עליו הקץ.

קורללי: תקן.

הורכלל: הייתי מפשי ועלליז כצפור, היה לי להפיש היה לי הדרורי.
 עתאום הוי נודע לי דמי שכוח, לכל בחורה יש אב עם רובת.
 בנות: (למטיקה) לוקחות את הבנים הזנה. לורי נכנסת מסדרת את
 סל האכל.

(קורלי וגורטי נכנסים. קורלי מנסה לעורר את השומת לנה של
 לורי).

קורללי: מה את עושה לורי?

לורי: אני מכינה את האכל לנשף בנגרין.

קורללי: כל אתר חושב שאת המחורה שלי ואלך אתך.

לורי: כל אתר גם כן חושב שאתה המחור שלי.

קורללי: אינני מבין מדוע הם חושבים ככה.

לורי: אנשים תמיד אוחבים לדבר.

השיר
 אל תתירד אתי

אל תעמוד אצלי

אל תסתכל עלי

הם עוד יאמרו אחבה.

אם רק לרנצ קט

פה נטיל לאס

או אם נרקוד מעט

הם עוד יאמרו: אחבה.

כשאנו רק עומדים

ומעל יש כוכבים

ואם רק את זאת רואים

הם עוד יאמרו: אחבה.

החברה: לכל בחורה יש אב עם רובת.

לכל בחורה יש אב עם רובת.

(החברה מוצאים את הרוכל החוצה. מנחמים אותו. לורי לנדה על הכמה.

עצובה. קורלי וגורטי נכנסים. קורלי רואה שלורי עצובה. שולח

את גורטי).

קורלי: מה את עושה לורי?
 לורי: אני מכינה את האוכל לקורד הנורו.
 קורלי: כל אחד חוטב שאת הכוורת שלי ושאני אכל אתך.
 לורי: כל אחד גם כן חוטב שאת הכוורת שלי.
 קורלי: למה הם חושבים ככה? אינני מבין...
 לורי: אנשים תמיד אוהבים לדבר.
 (דואט: "הם עוד יאמרו אהבה"). מסך.

תמונה ג'

(הבנות ולורי על הבמה. שורה: "מהקיץ או בחלום")
 בתורה א': למה את כל כך עצובה לורי?
 לורי: אינני יודעת מה לעשות?
 בתורה ב: האם את הולכת לקורד עם קורלי?
 לורי: לא, אולי, אינני יודעת...
 בתורה ג: עם קורלי? עם ד'ד? עם מי את הולכת?
 לורי: צאנה מכאן הכרות. אני צריכה לחשוב...
 (הבנות יוצאות. לורי שרה: "אם נהקיץ או בחלום". נגשת לספסל מורידה את ראשה ונרדמת. חלומה של לורי ברקוד. סוף החלום. לורי מתעוררת בפתע נכנס רצ'ד.)

ל'ד: עוד מעט ואגמור את העבודה ונלך.
 לורי: (קורלי נכנס. הוא רואה אותה מפתח מ'ד'ד.)
 כן, כן, ז'ד אצל אתך... (מסתכלת לצדו של קורלי. הוא עומד נבוך). מסך

תמונה ד'

(קורד הנורו. קרנב שר סולו והסקהלה שרה את הפזמון של "בשתלל להיות כולנו חברים". רקודי עם. סוף הרקוד והשייר.)
 (נכנס הרובל. בטוויי תחינה ערביים).
 הרובל: מה אני אעשה? אני אצטרך להתחתן עם אדואני ואינני רומה.
 אינני רוצה. אני אוהב את כל הכוורות. אך יש לאדואני אבא עם רובה. מה אעשה, הרי מה אעשה?
 (נכנס וייל עצוב).
 וייל: (לעצמו) אדואני שלי, למה, מדוע אין לי SO וילד?
 הרובל: (רועיון מנצנץ במחמי) שלום וייל. מה שלומך חובב? ברכות אללה על ראשך. מה יש מה נשק?

וויל: מתנות שקניתי בחמישים דולר בשביל אדואני, עכשיו למה לי

המתנות

הרוכל: הראה נא לי מה שיש לך.

(וויל מוציא את הדברים אחד אחד.)

הרוכל: אקנה את זה מכן. כמה אתה רוצה בשביל השטות הזאת?

(שם לה תחבונה)

וויל: זה עלה לי 15 דולר.

הרוכל: אתן לך 10.

(מטייכיים עם העסק. דבור ספונסני. הרוכל סוף סוף נותן לו

50 דולר.)

וויל: (צופץ אל מאחורי הקלעים)

אבא, קרנט, אדואני, בואו הנה, מה,

(השניים נכנסים.)

אדואני: (אל הרוכל) ארון וגברת אלהקים, איזה יופי.

הרוכל: לא, לא, חביבה. ארון וגברת ויל פרקר.

וויל: כן, אבא קרנט. יש לי 50 דולר. הנה אדואני, את שלי עכשיו,

אלי עכשיו, שלי עכשיו.

אדואני: ארון וגברת ויל פרקר, איזה יופי.

קרנט: ויל, בני, ברוך הבא למשפחה שלנו. קח קאר טוב על הילדה שלי.

(דואס בין ויל ואדואני.)

תמונה ה'

קרנט: שיר נשתל להיות כולנו חברים

בין אם מהכפר באים אם אז מערים

יש פה מסקומות שונים

בחורות ובחורים

נחיה כולנו עליזים

האכר והרועה הקיבוצי נא

ידידות צריכה להיות פה הסיסמה

יש אותה לחלוב פרה

יש חורט במחשה

אך בניניהם צריכה להיות אחוה.

(רקוד)

10

בחור א' עורב הודמה חטוב מאד

הוא אהב מטיר לעכור ולעכור

הוא חורט והוא קוצר

יש לו בית וגדר

מקהלה: כן, עורב האדמה חטוב מאד.

(המסך חקוקד והטיר):

האכר והדורעה הקטיבו נא

ידידות צריכה להיות פה הטיסמה

לכל אחד יש כטרונות

לכל אחד יש חטרונות

אך בניניהם צריכה להיות אחזה

בחור ב': גם דרעה בקר וצאן חטוב מאד

הוא אהב מטיר לעכור ולעכור

הוא רוכב לו בין הרים

מספט בין הטלעים.

מקהלה: גם דרעה בקר וצאן חטוב מאד

(המסך הטיר והקוקד):

אם כולנו נשתדל אך במעט

להבין וללכד את הזולת

אז תהיה לנו רעות

אהבה וידידות

נשתדל להיות כולנו חברים.

(חוריים על המקהלה) (סוף חקוקד).

(נכנס החורכל. נטויים ערביים של החינה).

חורכל: מה אני אעשה? אני אצטרך להתחנן עם אדואני, ואינני רוצה. אני רוצה להיות חפשי, אני אהב את כל המחוררות. אך יש לאדואני

לאדואני אבא עם רובה. נה אעשה או, מה אעשה?

(נכנס וילי עצוב מאד).
(לעצמו) אדואני שלי. למה, מדוע אין לי מטסים דולר?

חורכל: (הרעיון מנצנץ) שלום ווילי, מה שלומך, חובב? ברכות אלה על ראטר...מה יש לך נאן בקפי?

חורכל: מתנות שקניתי ממך נחמטים דולר נטביל אדואני. אבל עכשיו

למה לי המתנות האלה.

הרוכל: הראה לי מה שיש לך בסך.
(קרנס ואדואני נכנסים)

אדואני: (לרוכל. הרוכל כפפט שיוצא אז אדואני נגשת אליו)
אדואני: ארון וגברת אליהקים.

הרוכל: לא, לא מבינהי ארון וגברת וויל פרקר.
וויל: מה קרנס, הנה ה החטאים דולר. אדואני את שלי עכשיו שלי עכשיו שלי.

אדואני: ארון וגברת וויל פרקר, איזה יופי.
קרנס: בני, קח קער טוב על הילדה שלי (ירצא)
(וויל ואדואני שרים: לא רק אמרת)

(הדודה אלר נכנסת עם כולם וחםל של לורי בידה)
הדודה: טוב, סל האוכל האחרון... של שלורי. כמה אתם נותנים?
במור ד' : 25 סנט

הדודה: תקח אותך הדוח 25 סנטים?
במור ה' : 50 סנטס.
דז'ד : 10 דולר.

הדודה: בחיי תקח אותי הדוח. 10 דולר? זה הסוף אתה שמים...
(לורי לוחשת לה).

הדודה: יש עוד? אליל?
קרלי: 12 דולר.
דז'ד: 12.50 דולר.

הדודה: יש עוד משהו? (שקט)
קרלי: סי רוצה לקנות חבל טוב? החבל שלי?
במור א': אתה לא ממכור את החבל.
במור ב': החבל הכי טוב בטבינה
במור ג': חמש דולר.

קרלי: 5 דולר טוב, הנה 17.50 דולר. בטביל חסל של לורי.
הדודה: טוב. זה הסוף. אתה שמים...
דז'ד: 20 דולר.

קרלי: (מוציא את האקרה) האקרה שלי.
קרלות: קרלי. לא מאקרה. אם תשכח את האקרה תשכח ימינו.
קרלי: כמה תמנו ליי?

(12)

12,11

בחור: 10 דולר /

קלני: 27,50 דולר בטביל לורי.

דז'ד: 30 דולר (שקט)

הדרדה: יש אולי עוד משהו?

דז'ד: אין עוד מישהו. זה הסוף. תקראי את שתיים שלוש.

הדרדה: זה הסוף לורי. את שתיים...

הרוכל: הרי שפס. אם אתה כל כך רוצה להתחתן. הנה 5 דולר וזה הסוף.

תביבי, אתה עושה עניינה גדולה אבל אלה הם החיים (רחש

ושמחה בקהל. דז'ד מנש בכפס לרוכל ותופש אותו בצוארון)

הרוכל: רוגע חובב, אני עשיתי לך טובה גדולה.

דז'ד: רוגע אתה חובב תהתייל להתפלל. קדיש.

הרוכל: הנה הנה הבט מה שיש לי פה בכיס: זה שלך במתנה. הראיית בחורות

יפנת כאלה? (דז'ד מתרשם וטנינהם יוצאים).

(דואט בין קרלי ולורי: "מה יפה הוא הבקר" כולם נכנסים.)

"טירת אוקלהומה"

מ ס ד נ ו פ ל .

מחזור ו'תמו באגרות

תשי"ד

השירים של : אוקלהומה"

אוקלהומה

אוקלהומה - שם הרעה טסה בשדות
 והשבליים הזחובות, על כנפי הרות הזן נעות.
 אוקלהומה, בלילות עם ילתי אשב,
 ויחדו בשקט נדובב. בוקיע נשך סתובב.
 ירענן לבנו שייך
 כאן, לזאת המולדת - היאחזו
 וכשנקרא ים אין איך איה
 אמרנו שטובה. יקרה ויפה את
 אוקלהומה -

מה נאה הוא הבקר

פזמון: אה, מה נאה הוא הבקר.
 אה, מה נעים הוא היונים.
 ער כלבי זה הרגש,
 רגש כמו בחלום.

א. אגלי טל נוצצים על הדשא (2)
 והתיירט בשל, אל רקיע גדל.
 אל דאגני גדל רגל על סתכל.

פזמון ...

ב. ציל ציל ציל תזמר לי הארץ (2)
 מנשבות הרוחות כל עלה מלשוח
 ורשוט וזמזום נשמעים ביקום.

פזמון ...

שיר חסרי

אוצר רוצר טוס דיק והרי
 ילדתי אתי על חסרי. הראיתם פעם טרי נהדר כותמי?
 צמר חמר אנו השנים
 נמתוכב בון פעמים
 לכולם יוצאות העינים
 מקנאיים הם כי.

הגולגלים חסרי שלי
 הם משש קסם יופי
 הנוג יורד וגם עולה
 זה פשוט דבר בלי דופי.

אין דבר שטוב ויקר לי
 כמו שסרי טוב ויקר לי
 לא זהב וגם לא הכסף
 ימסכו אותי
 רק כסרי רק כסרי הפך אני.

מחנה רמת גן

תש"ד

... המשך

הם עוד יאמרו : אהבה

יש עוד רבים יש עוד בחורים
שולבים כסוד.
רק לעתיד מועדות פני
את העבר שכחתי
עשתי עוד יורה
פרח חדש עוד יפרח
רק לעתיד מועדות עכשיו פני.

בהקיצ' או בחלום

אם בהקיצ' או אם בחלום
יש מנוחה
כי לני סוער פועם
אני במנוחה.

אם בהקיצ' או אם בחלום
אלע, אמצא לי -
את בחירי לני, את אהוב נפשי,
הוי למה כשאוחבים
תמיד יש כאבים?

אל תחידד אתי
אל תמורד אצלי
אל תסתכל עלי -
הם עוד יאמרו : אהבה

אם רק לרגע קט
פה נטייל מעט
או אם נרקוד מעט
הם עוד יאמרו : אהבה

כשאנו סתם עומדים
ומעל יש כוכבים
וראת אנשים רואים
הם עוד יאמרו : אהבה

לך רק אהרתי : לאו
לך רק אהרתי לא, לא לא
לך וגם לך וגם לך
תמיד אהרתי : בוא, בוא,
לך וגם לך וגם לך.

כשהחורף פגם ובינתי

לפי הדין חייב הוא לסערה
אך בעת שהוא מופסק אותי
אינני מתגברת על יצרי.

למה אינני יכרלה
להתגבר באפליה
מי זה יושיע לי מי?
מי ילמד אותי מי?
לומד. לא, לאו

רק לעתיד מועדות פני

רק לעתיד מועדות פני
את העבר כבר שפתי
לא אחזק עוד על מעסי
בחור חדש בקשתי
רק לעתיד מועדות עכשיו פני.
שטע נא, בחור, ואל נא תחשוב
שרק אתה הוא סרב

מה אפשר לעשות
כשהוא אומר : בובה,
את כל כך חנוכה?
מה אפשר לעשות?

הוא תמיד אומר לי
שיש לי זוג עיניים
בחולות כמו חסנים
מה אפשר לעשות?

הוא תמיד סרביני:
רק אתך אני עליי.
בלעדייך מה לי חיי?
מה לעשות חבר לשכך הוא מדבר?